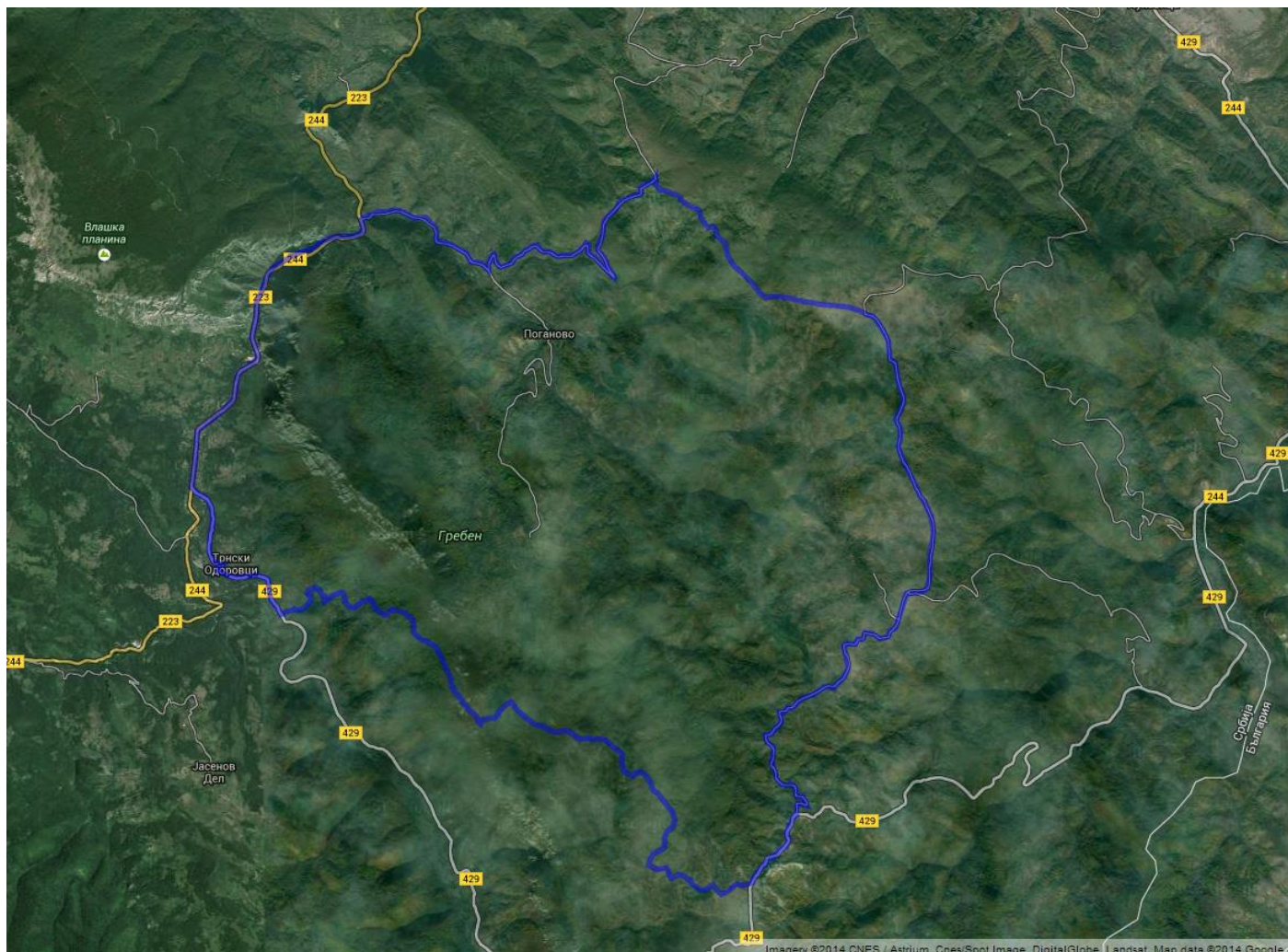


# Погановски манастир – вр.Изворска глава

Маршрут от MTB-BG.com

автор: Явор Стоянов



Картата е базирана върху [Google Maps](#).



**Изходна точка:** Разклон за с.Поганово

**Дължина:** 36 км

**Денивелация:** 900 м

**Ниво на техническа трудност:** Средно(R1, R2, T3, F)

**Физическо натоварване:** Средно КФН=6

**Продължителност:** около 4 часа

**Вода:** При 6-ти километър - чешма, множество по-малки изворчета има и по втората част на пътя, но все пак поне литър и половина е хубаво да имате.

**Храна:** Сандвич или някое енергийно барче. Не пропускайте и ресторанта, но плащайте в динари.

**Терен:**

Асфалт R1- 6.5 км

Черни пътища R2- 26.05 км

Пътеки T3 – 3 км

F - 450 м

## Описание

Оставяме автомобила на паркинга при Погановския манастир. Връщаме се малко по пътя до отклонението (което ще се явява началната точка на трака) към с. Поганово и поемаме леко нагоре. След 2 км напускаме асфалта по широк макадамен път в ляво.

В първите 3 километра пътят е относително по-стръмен, като едрият макадам може да създаде известен дискомфорт на по-неопитни колоездачи. При 6-ти километър пътят продължава направо към Желюша, а ние се отклоняваме вдясно и продължаваме да катерим плавно. Към 7.7 км може да се каже, че сме изкачили основната си денивелация. Оттук нататък ще се редуват предимно равни участъци с кратки спускания и изкачвания, чак до началото на основното спускане. При 9.5 км достигаме пътя откъм Лукавица, в района на нещо като обширно леко заблатено поле. Вляво от нас се падат постройките на явно бивши обори. Ние сме вдясно. Следващият до 19.25 км път е същият от [маршрута Лукавица-Петачници-Искровци-Погановски манастир](#). Разклонът е Т-образен, като за вр.Изворска глава продължаваме вдясно. Пътят изглежда доста по-занемарен и оттам и много по-живописен. В някои моменти имате усещането , че карате върху маргаритено-темену жени поляни. Разнообразен е и горският пояс - редуват се иглолистни с бук и дъб. Минаваме покрай поредната „изоставена” махала. Тук е моментът да се спра на този сръбски феномен. За разлика от болшинството малки планински махалички в България, тук почти навсякъде се обитава. Ако някоя къща не е рухнала, колкото и архаична да изглежда, бъдете сигурни, че има стопанин, което си личи и по спретнатата градинка отпред. Хората са много усмихнати, приветливи и комуникативни.

При 24.45 км има един ключов момент. Трябва да изоставим пътя и да се насочим по ръба на поляната, към премката при вр. Изворска глава. Имало е явно път/пътека, но или е обрасла, или не успях да я открия. Все пак хрусталияване няма, защото точно от другата страна на остро билце има друга обширна поляна. Продължението на пътеката е в най-горния край на поляната. Тя явно е била бивш път, и на места ту се стеснява до сингълтрак, ту пак си става с два коловоза. Определено, ако е суха, би позволила и по-високи скорости. Все пак да предупредя, че не е само спускане, а има и някое изкачване от по някой и друг метър. Това обаче е само от полза, защото ни дава възможност да се насладим на страхотната панорама към Асеново кале, Звонечка баня и други забележителности. Надолу и вляво се отделят на няколко места по-зашмулени пътечки, които чакат своя ред. Минаваме почти през двора на една къща, като пътеката продължава над горния ѝ край. За кратко се превръща в широк улей, който ни извежда над поредната махала (27.10 км). Има вариант за спускане надолу по маркировката (за нея ще се спра малко по-нататък), но бих ви препоръчал да завиете по пътечката вдясно. Тя ще ви изведе на чудесна зелена наклонена поляна, през която се спускате покрай поредната къщичка. Оттук вече, щем не щем, караме по пътя надолу до църквата „Св. Йоан“. Вече сме на пътя, свързващ Петачници с Погановския манастир (29.15 км). Едно кратко изкачване и вече сме все надолу по течението на Ерма до асфалта на 31.50 км. Още 4.5 км и през Ждрелото на Ерма достигаме до Погановския манастир.

*Да се върна сега на маркировката. Тя е обикновено червен кръг или червена линия (среща се и зелена туристическа маркировка), както и тук-там червени дървени стрелки. Направена е по проекта за Трансграничната Екопътека (Трънско-Ябланишкото ждрело в България) и в сръбска територия е около 36 км. Тя не е нито трансгранична, нито пък е екопътека. Колкото и да недоволствах от това което видях като свършена работа в българската част, то тук направо е карано през просото. Просто е маркирано насам-нататък по пътищата (не че няма какво да се види) и това е.*

Най-подходящо време за района според мен е май-юни, както и есенните дни.